

รู้หรือยัง ประวัติ "ปาตองโก"

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ค. 2555

สำหรับประวัติของปาตองโกนั้น ย่อยไปถึงประวัติศาสตร์จีนท่านหนึ่งคือ **งักฮุย**

งักฮุย* หรือชื่อเรียกในภาษาจีนกลางคือ เย่วเฟย (岳飞; ค.ศ.1103-1142) เกิดในยุคปลายของราชวงศ์ซ่งเหนือ (ค.ศ.960-1127) ที่มณฑลเหอหนาน เมื่อครั้งยังเล็ก ฐานะบ้านเกิดของเขาเกิดอุทกภัยใหญ่จากการแตกของเขื่อนกันแม่น้ำเหลือง (黄河) มารดาของงักฮุยต้องอุ้มบุตรชายไว้ในอ้อมกอด อาศัยซุกตัวอยู่ในโถงลอยตามน้ำไปเรื่อยๆ เพื่อรักษาชีวิตให้รอด

เมื่อล่องเข้าสู่วัยหนุ่ม ในภาวะที่ประเทศกำลังตกอยู่ในวิกฤตเนื่องจากฮ่องเต้สองพระองค์ของราชวงศ์ซ่งเหนือ คือ ซ่งฮุยจง (宋徽宗) และซ่งชินจง (宋钦宗) ถูกพวกจิน (金; ค.ศ.1115-1234) จับตัวไปเป็นเชลยศึก จนในที่สุดนำมาสู่จุดจบของราชวงศ์ซ่งเหนือ งักฮุยเมื่อพบเห็นกับเหตุการณ์เช่นนี้จึงตั้งปณิธานกับตัวเองไว้ว่าจะต้องกอบกู้ดินแดนที่สูญเสียและชาติกลับคืนมาให้ได้

ความตั้งใจนี้เมื่อประกอบกับการสนับสนุนมารดา เขาก็สมัครเข้าเป็นทหารรับใช้ให้กับราชวงศ์ซ่งใต้ (宋; ค.ศ.1127-1279) ที่ขณะนั้นองค์ฮ่องเต้คือ ซ่งเกาจง (宋高宗) ได้ย้ายเมืองหลวงหนีมาทางใต้ จากเป่ียนเหลียง (汴京; ปัจจุบันคือเมืองไคเฟิง) มาอยู่ที่หลินอัน (临安; ปัจจุบันคือเมืองหางโจว)

โดยก่อนที่งักฮุยจะออกจากบ้านไปรับใช้ชาติ มารดาได้สลักอักษรจีน 4 ตัวไว้ที่กลางแผ่นหลังของบุตรชาย ความว่า

精忠报国

จงจงเป้ากั๋ว

รู้รักภักดี พลีชีพเพื่อชาติ

เมื่อเข้ารับราชการทหาร งักฮุยที่พกความมุ่งมั่นไว้เต็มเปี่ยมก็แสดงความสามารถและสามารถรบชนะสังหารข้าศึกไปเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งผลงานไปเข้าตาแม่ทัพนาม จงเจ้อ (宗泽) ต่อมาแม่ทัพจงเจ้อก็ถ่ายทอดวิชาความรู้ในการทำศึกสงครามนานาประการให้กับงักฮุยโดยหมดสิ้น โดยหวังว่างักฮุยจะเป็นกำลังสำคัญในการกู้ชาติต่อไป

หลังจากที่แม่ทัพจงเจ้อเสียชีวิต จักสูยก็ได้เป็นผู้สืบทอดในตำแหน่งแม่ทัพต่อตามคาด และสร้างผลงานจนได้ดำรงแม่ทัพใหญ่ในตำแหน่งเจียตูลือ (□□□) เมื่ออายุเพียง 32 ปีเท่านั้น แต่ทั้งนี้จักสูยก็มิได้แสดงอาการโศกโห่ดังต่อตำแหน่งใหญ่ของตัวเองแต่อย่างใด สิ่งเกิดได้จากที่ครั้งหนึ่งสองเตเคยออกปากว่าจะสร้างจวนหลังใหม่ให้ จักสูยกลับตอบปฏิเสธโดยกล่าวกับสองเตไปว่า

"ในเมื่อยังกวาดล้างศัตรูได้ไม่สิ้นซาก กระหม่อมจะมีมาคำนึงถึงเรื่องบ้านของตัวเองได้อย่างไร?"

เมื่อก้าวขึ้นเป็นแม่ทัพใหญ่ ชื่อเสียงของจักสูยก็ยิ่งขจรขจาย โดยเฉพาะในแง่ของความเข้มงวดและระเบียบวินัยของกองทัพ มีอยู่ครั้งหนึ่งขณะที่ฝึกซ้อมการรบอยู่นั้น เมื่อบุตรชาย (เยว่หฺยุน: □□) ของจักสูยบังคืบมาตีควบขึ้นเนินลาดแล้วเกิดบังคืบม้าไม่อยู่จนทั้งคนทั้งม้าเสียหลักล้มลง ดานจักสูยเมื่อทราบดังนั้นก็มิได้แสดงความอาทรตอบบุตรของตัวเองเหนือกว่าพลทหารนายอื่นแต่อย่างใด ออกคำสั่งให้ดำเนินการลงโทษบุตรชายของตนไปตามกฎระเบียบ

มากกว่านั้น สิ่งที่ทำให้กองทัพของจักสูยครองใจชาวบ้านมากกว่านั้นก็คือ "ความซื่อสัตย์" และ "ชื่อตรง"

เมื่อพบว่าพลทหารขอเชือกปอจากชาวบ้านหนึ่งเส้นเพื่อนำมามัดไม้พิน จักสูยก็สั่งให้ลงโทษพลทหารผู้นั้นไปตามระเบียบ ขณะที่เมื่อกองทัพของจักสูยผ่านไปยังหมู่บ้านใดก็จะตั้งค่ายนอนกันริมทาง แม่ชาวบ้านเชิญให้เหล่าทหารเขาไปพักผ่อนในบานอย่างไรก็ไม่ยินยอม ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่เลื่องลือกันไปทั่วว่าในกองทัพของจักสูยมีคำขวัญที่ได้รับการปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัดประการหนึ่ง คือ

"แม่ต้องหนาวตายก็ไม่ขอเบียดเบียนบ้านชาวประชา แม่ต้องอดตายก็จะไม่ปฏิบัติตัวเยี่ยงโจร-ขโมย"

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างจักสูยกับเหล่าทหารในกองทัพก็เป็นไปด้วยความแนบแน่นยิ่ง โดยเมื่อมีพลทหารคนใดป่วยจักสูยก็จะไปเยี่ยมด้วยตัวเอง พรอมส่งคนไปให้การดูแลครอบครัวของพลทหารผู้นั้น ขณะที่หากเบื่องบนดูบรางวัลอะไรให้มา จักสูยก็จะจัดสรรแบ่งปันให้พลทหารของตนอย่างเท่าเทียมโดยที่ไม่คำนึงว่าจะเหลือตกถึงตนเองหรือไม่

ด้วยเหตุฉะนี้ กองทัพของจักสูยจึงมีความแข็งแกร่งอย่างยิ่ง และเมื่อประกอบกับความรูความสามารถในด้านสงครามของจักสูยแล้วก็ทำให้ในการรบทุกครั้งกับชนเผ่าจีนนั้น กองทัพจักสูยได้รับชัยชนะอยู่เสมอ จนพวกจีนนั้นเกิดความเกรงกลัวอย่างมาก จนกระทั่งมีคำกล่าวกันว่า "โยกภูเขานันนาย คลอนทัพจักสูยนั้นยากยิ่ง"

ทัพจักสูยประสพชัยชนะกระทำทัพขึ้นภาคเหนือเพื่อยึดดินแดนคืนได้มากมาย นุกจนกระทั่งตั้งทัพอยู่ห่างจากเมืองหลวงเดิมเพียง 20 กิโลเมตรเท่านั้น**

เมื่อเห็นสถานการณ์เป็นเช่นนี้ **จินฮฺยู่** (□□) ขุนนางกังฉิน

(ว่ากันว่าฉินฮุยและภรรยาแซ่หวังเคยถูกกองทัพของฉินจับตัวเป็นเชลยศึก
แต่สุดท้ายก็ถูกปล่อยตัวกลับมาอย่างซงโดยให้สัญญาว่าจะเป็นสายลับให้กับทางฉิน***)
ผู้ซึ่งเซี่ยรสองเตซุงเกาจุงจนได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
จึงกราบทูลต่อองค์ฮ่องเต้ว่าทัพของฉินฮุยนั้นเป็นอุปสรรคต่อการเจรจาสงบศึกกับเผ่าฉิน

ด้านฮองเต้ซุงเกาจุงก็เชื่อในคำของฉินฮุย และออกโองการบัญชาให้ฉินฮุยถอนทัพกลับมาตั้งเมืองหลวง
ทางฝั่งฉินฮุยแม้จะหักทวงและออกอาการตื้อตึงเช่นไรก็ไม่สำเร็จ จนกระทั่งพระบัญชาของฮองเต้ส่งมาเป็นฉบับที่ 12
ฉินฮุยจึงถอดใจ พร้อมกับทอดถอนใจรำพึงกับตัวเองด้วยความเข้าใจอย่างสุดแสนว่า ความพากเพียร 10
ปีของตนกลับต้องกลายเป็นเพียงเกาฐลีในพริบตา

เมื่อฉินฮุยปฏิบัติตามพระบัญชาถอนทัพกลับมาตั้งเมืองหลวง ฉินฮุยก็ใส่ร้ายว่าฉินฮุยนั้นมักใหญ่ใฝ่สูง
คิดการใหญ่จะก่อกบฏลงมกราชสำนัก ฉินฮุยได้ฟังดังนั้นก็ไม่โต้ตอบอะไรด้วยคำกล่าวอะไร
เพียงแต่คลายชุดท่อนบนของตนออก เผยให้ฉินฮุยเห็นถึงคำว่า '□□□□' อักษรสี่ตัวที่มารดาสลักไว้ด้านหลัง
ขุนนางกังฉินเมื่อเห็นดังนั้นก็ชะงัก เอ่ยปากอะไรไม่ออกแม้แต่คำเดียว

อย่างไรก็ตาม ฉินฮุยก็ยังไม่ยอมลดละความพยายามในการป้ายสีฉินฮุยต่างๆ นานา
แม้จะตรวจไม่พบความผิดใดๆ ก็ตาม แต่ในที่สุดฉินฮุยก็บั้นเรื่องจนทำให้ฉินฮุยต้องถูกโทษประหารจนได้
โดยเมื่อมีขุนนางฝ่ายฉินฮุยคนอื่นๆ หักทวง และตั้งคำถามฉินฮุยว่ามีหลักฐานในการกล่าวโทษฉินฮุยหรือไม่
ฉินฮุยก็ตอบว่า "อาจจะมึ่ก็ได้ (□□□□)" คำตอบของฉินฮุยที่ว่า "อาจจะมึ่ก็ได้" นี้
ภายหลังกลายเป็นศัพท์ที่ถูกจารึกไว้ต่อๆ มาว่ามีความหมาย คือการให้ร้ายผู้อื่นโดยปราศจากหลักฐาน

ทั้งนี้ในวันที่ฉินฮุยถูกประหารชีวิต
ก็มีพลเมืองดีที่รู้เรื่องราวและเคารพรักในตัวฉินฮุยนำศพของเขาไปทำพิธีฝังศพ
โดยเวลาต่อมาได้มีการเคลื่อนย้ายหลุมฝังศพของฉินฮุยมาตั้งไว้ริมทะเลสาบซีหู ณ เมืองหางโจว

อย่างไรก็ตาม เมื่อแผนการขายชาติ 'นายกรัฐมนตรีกังฉิน'
ถูกเล่ากันจากปากต่อปากราษฎรไปจนทั่วเมืองหลวง เพื่อระบายความแค้นใจที่มีต่อฉินฮุย
ภรรยาและพรรคพวกที่ให้ร้ายฉินฮุย ขุนศึกผู้รักชาติจนเสียชีวิต
ราษฎรจึงนำแป้งสองชิ้นมาบีบติดกันแล้วทอดรับประทานเพื่อระบายความแค้น
โดยเปรียบเอวว่าแป้งชิ้นหนึ่งคือฉินฮุย ส่วนอีกชิ้นหนึ่งก็คือ ภรรยาแซ่หวัง

แป้งทอดที่ว่าก็คือ ปาท่องโก๋*** หรือที่ชาวไทยเชื้อสายจีนนิยมเรียกกันว่า 'อิวจาก้วย'
ส่วนในภาษาจีนกลางนั้นเขาอ่านว่า โหยวจาสุย (□□□) แปลว่า น้ำมันทอดฉินฮุย ซึ่งก็เป็นการนำชื่อของ ฉินฮุย
ขุนนางกังฉินผู้ขายชาติมาตั้งเป็นชื่ออาหาร เพื่อถายทอดให้คนรุ่นหลังจดจำถึงผู้ทรยศต่อประเทศชาติ
(ส่วนทางประเทศจีนภาคเหนือเขารับประทานปาท่องโก๋กันเป็นชิ้นใหญ่ยาว เรียกว่า โหยวเถียว (□□))

สำหรับหลุมศพของฉินฮุย วีรบุรุษผู้รักชาติ ปัจจุบันก็ยังตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออก ริมทะเลสาบตะวันตก (□□) ณ เมืองหางโจว โดยคนในรุ่นต่อๆ มาได้มีการปรับปรุงยกระดับให้มีฐานะเป็นศาลเจ้า
ซึ่งก็เปรียบเสมือนถวายกองให้ฉินฮุยกลายเป็นเทพแห่งความซื่อสัตย์องค์หนึ่งนั่นเอง

ณ วันนี้หากมีโอกาสได้เข้าไปเยือนศาลเจ้าฉินฮุยริมทะเลสาบซีหู ติดกับโรงแรมเซ่งกรีลา
ก็จะพบกับรูปปั้นสูงตระหง่านของฉินฮุย โดยदानบนรูปปั้นเป็นลายมือของฉินฮุยตัวตู่ทุกอันอย่างมีพลังเป็นตัวอักษร 4
ตัวอ่านว่า

"เอาแผ่นดินของข้าคืนมา (□□□□)"

ขณะที่รูปปั้นของงักสูย แสดงความองอาจ หน้าเกรงขาม และเป็นที่ยืนชมของบุคคลที่มาเยี่ยมเยือน ข้างหน้าหลุมศพของงักสูยในเวลาต่อมาประชาชนก็ได้หล่อรูปโลหะขึ้นมา 4 รูป ประกอบไปด้วย คนชายชาติทั้ง 4 คือ ฉินสูย ภรรยาแซ่หวัง มอจีเซีย (□□□) และ จางจุน (□□) นั่งคุกเข่าเอามือโพล่หลังอยู่หน้าหลุมศพ ไว้เป็นอนุสาวรีย์แก่คนรุ่นหลัง

แหล่งข้อมูล

<http://www.manager.co.th/China/ViewNews.aspx?>